ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου **1943** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **183**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Ν. 283. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ Νόμου 170)43 «περὶ ρυθμίσεως τῶν μισθώσεων» 1
Ν. 284. Περὶ κανονισμοῦ τῶν Λιμενικῶν καὶ Τελωνειακῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ... : 2

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 283.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ Νόμου 170)1943 «περὶ ρυθμίσεως τῶν μισθώσεων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 170)43 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1519)1942 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ: «ὡς καὶ τὰ λατομεῖα, ἐφ' ὅσον οἱ μισθωταὶ τούτων διαθέτουσι βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 170)1943 προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Ἐπίσης καταργεῖται τὸ ἐδάφιον ι' τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 1519, ὡς τοῦτο μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη».

Ἄρθρον 3.

Ἐκ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου 170)1943 ἀπαλείφεται ἡ φράσις: «καὶ αἱ ἐπιβληθεῖσαι μετὰ τὴν 1ην Ἰουλίου 1942 αὐξήσεις, καθ' οἱονδήποτε τύπον τῆς μισθοδοσίας τῶν θυρωρῶν».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 170)43 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ Νομοθ. Διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1824)1942 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπὶ μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν: α) δημοσίων (πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν), κοινοτικῶν ἢ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων (προσωπικῶς αὐτῶν καὶ τῶν συνταξιοδοτουμένων χήρας ἢ τέκνων αὐτῶν), β) θυμάτων πολέμου ἢ ἀναπήρων ἐχόντων ἀναπηρίαν 50ο)ο καὶ ἄνω. γ) μισθωτῶν αἰχμαλώτων, δ) μονίμων τακτικῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ε) τοῦ ἀργοῦντος ὁλικῶς καὶ ἐπιδοτουμένου προσωπικοῦ τῶν ἐφημερίδων, ἂν δὲν ἐπεδόθησαν εἰς ἄλλην ἐργασίαν, στ') τῶν μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου 1941, ἕνεκα τῶν πολεμικῶν γεγονότων ἐκ Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Κρήτης ἢ ἀλλοδαπῆς συνεπείᾳ τῶν τελευταίων πολεμικῶν γεγονότων, ἀπομακρυνθέντων τῆς ἑστίας των καὶ ἀλλαχοῦ προσφυγόντων, ζ) δικηγόρων, η) ἡμερομισθίων ἐργατῶν, θ) ὑπαλλήλων Σιδηροδρόμων ΣΕΚ, ΣΠΑΠ, Θεσσαλικῶν καὶ Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος, ἡ προσαύξησις τοῦ μισθώματος κατὰ τὴν παράγραφον 1 περίοδος α' καὶ β' μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐφόσον τὰ πάσης πηγῆς εἰσοδήματα αὐτῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συνοικούντων δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς 300.000 μηνιαίως. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν, ἡ μὲν μίσθωσις συνωμολογήθη ὑπὸ συνοικοῦντος οἰκείου (ἀνιόντος, κατιόντος, συζύγου καὶ ἀδελφῶν) τῶν ἀνωτέρω προσώπων (δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.), τὸ μίσθωμα ὅμως καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου πράγματι ὑπὸ τούτων, τῶν λοιπῶν συνοικούντων οἰκείων, στερουμένων παντελῶς περιουσίας ἢ οἱασδήποτε προσόδου».

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἐδάφια α' καὶ β' τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 170)43, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς : «6. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ 1824)1942 Ν.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐπί τε τῶν ἀναγκαστικῶς παρατεινομένων καὶ τῶν μήπω ληξασῶν μισθώσεων τῶν κινηματογράφων καὶ θεάτρων ἐν γένει, ὁποτεδήποτε συναφθεισῶν, τὸ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1942 μέχρι 28 Φεβρουαρίου 1943. μίσθωμα ὁρίζεται κατὰ μῆνα, διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ἑπταπλάσιον, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις εἰς τὸ πενταπλάσιον τοῦ μισθώματος, ὅπερ ὠφείλετο διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1941 ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς μισθώσεως, ἀσχέτως χρόνου καταβολῆς καὶ δι' ὅσους μῆνας ὠφείλετο νὰ καταβληθῇ μίσθωμα κατὰ τὸ 8μηνον τοῦτο διάστημα, δυνάμει τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς κινηματογράφους καὶ θέατρα θερινῆς ἀποκλειστικῶς λειτουργίας τὸ μίσθωμα τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω χρονικῆς περιόδου, ὁρίζεται ἐν τῷ συνόλῳ διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ἑπταπλάσιον, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις εἰς τὸ πενταπλάσιον τοῦ μισθώματος, ὅπερ ὠφείλετο κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1941 διάστημα. Πάντως ὅμως τὸ μίσθωμα ἢ τὸ ποσοστὸν τοῦ μισθώματος δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ συμβατικῶς συνομολογηθέντος μισθώματος διὰ τὴν περυσινὴν θερινὴν περίοδον».

Ἄρθρον 6.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 1824)42 ἀντι-

καθίσταται ὡς ἀκολούθως: «Εἰς τὸ ἄρθρον 18 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 1519)42, μετὰ τὴν φράσιν «30 Ἀπριλίου 1941» καὶ πρὸ τῆς λέξεως «στερούμενοι» προστίθεται ἡ φράσις «ἢ καὶ μεταγενεστέρως, ἀλλ' ἐκ κληρονομίας ἀνιόντος ἢ κατιόντος ἢ συζύγου, γενομένου ὅμως κυρίου πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης».

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΝΟΜΟΣ ὑτ' ἀριθ. 284.

Περὶ κανονισμοῦ τῶν Λιμενικῶν καὶ τελωνειακῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ παρὰ τοῦ Διεθνοῦς Κομιτάτου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κομιζόμενα εἰς Ἑλλάδα πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ τρόφιμα καὶ λοιπὰ εἴδη ὑπέκεινται εἰς κατεβολὴν δικαιωμάτων (κομμερκιῶν, ἐργατικῶν προκυμαίας ἢ κύτους κλπ.) πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμολογίου τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ ἰσχύοντος μέχρι τῶν αὐξήσεων τοῦ Σεπτεμβρίου 1942, μὴ συμπεριλαμβανομένων.

Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν καταβολὴν εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς τῶν ἐπὶ πλέον διαφορῶν, τῶν προερχομένων ἐκ τῶν μετὰ τὴν ἀνωτέρω χρονολογίαν, ἐπελθουσῶν αὐξήσεων τῶν τιμολογίων του, ἀναγραφομένης πρὸς τοῦτο εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, τῆς εἰκείας εἰδικῆς πιστώσεως.

Τὰ τυχὸν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταβληθέντα ἀνεγνωρισμένα δικαιώματα παρὰ τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θεωροῦνται καλῶς καταβεβλημένα. Τὰ τυχὸν ὅμως ἀμφισβητηθέντα παρὰ τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην καὶ μήπω καταβληθέντα θέλουσι καταβληθῇ παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 2.

Ἐλλείμματα παρουσιαζόμενα κατὰ τὰς ἀφίξεις φορτίων τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἴτε περὶ τὸ συνολικὸν βάρος τῶν εἰς χῦμα κομιζομένων εἴτε περὶ τὸ περιεχόμενον τῶν εἰς σάκκους κομιζομένων εἰδῶν, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ καταλογίζωνται εἰς βάρος τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ τῶν πλοιάρχων ἢ τῶν πρακτόρων τῶν παρὰ τούτου ναυλωμένων πλοίων, οὔτε καὶ συνεπάγονται τὰς ἐκ τῶν τελωνειακῶν νόμων προβλεπομένας κυρώσεις. Πᾶς ἐργάτης ἢ ὑπάλληλος τοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς ὅστις ἤθελε φωραθῇ ἀποκομίζων λάθρᾳ τρόφιμα ἐκ τῶν παρὰ τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κομιζομένων, ἀνεξαρτήτως τῶν ποινικῶν κυρώσεων, θέλει ἀπολύεται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης διαδικασίας ἢ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 3.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κυρώσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου